

סימול 53-5-28

מס. ספרייה 58

עליוה ל

Yehuda Halevy

31.5.1947

הכאונה "יהודה הלוי"

קטעי סימוליון

1947

מספרייה 430

אניה עם 450 לעפילי קפריסין רשאים לזכות לחיפה

מעפילי קפריסין רשאים להתלונן בפני ועד הפליטים הבינממשלתי

לפי הגויה זו: עם כניסתם לגרמניה או אחת בארצות המערב וזכותם זו יודעת להם לקבל אותה הכניע שמקבלים העקורים מקפריסין. עיי הכרה צומנית זו גילוי סיר הרברט כמעשה בלתי חוקי את מנהגה החדש של אונרד למנוע סיוע מן המסתתרים לאזור הבריטי וכן את סרובו של הצבא הבריטי לתת להם מזון ומחיה לפי המגות הקצובות.

מסיבת העולגטאים היקלושה בעיקרה לראשית האחרונה של העדה המבד במשלחות שהתקום כגון מהר כדי לסגור דו"ח מפרש על החלטות הועדה המסיבה של איירי בלונדון שלמיון החמיל איירי למעול ולמלא את כל התפקידים החל מן הראשון ביולי שעד אז חקבל לרשומה את כל החסידים והפעילות מאורדיאי וכן יתעד הפי"מ משלוחי ישיבה אחרונה זו תחבקט לאשר רשמית את החלטות לונדון ולעשות את החלטה לחד סול הרשמו של ועד הבינממשלתי ב-30 ביולי.

לדעתו של סיר הרברט אפשר יהיה להעביר ולהסדיר את הוי"ב. הוצעם של העקורים ודבר זה יסחיימ כנשך שתיים שלוש שנים בעיה לצבחה ישראל הוקנים ואותם האנשים שאין להם אפשרות תעסוקה את אלה צריך יהיה בטראה להביא אחי"כ לארצות אחרות לשם התישבות. מתוך דעיי בקשת קרוביהם התושבים בארצות הברק ובצורה סיר הרברט נשך ריבוי אחי"כ על העברה פועלים מתוך העקורים לצרפת בריטניה בלגיקה הולנד ואילו ארצות אמריקה והלאנדונות יבטחו עמי פוי גדול של עקורים בכלל. באמארות למ של יושבו באופן זה 5-6 אלפים עקורים יהודיים בתמיכת קרוביהם שב.

לונדון (טס"א) — אם הפליטים ב- קפריסין מרגישים שאין מתנהגים עמהם כראוי הרישות כידם לפנות באמצעות בריטניה ב- קריאה ובקשה לוועד הבין ממ- שלתי בעוד זה הפיון סיר הרברט אשר סוף אומול במסיבת עולגטאים בתשובה לאזור השואלים סיר הרברט אישך אגב זה שעצורתי קפריסין מסתובבים לסוג העקורים והעזראו המיוחדת בהחם לצארטר של איירי.

גלוי תשוב אחר יצא מפי סיר הרברט כשעיון גמטורש שהמסתתרים בארצות איירי פה המורחא אשר מכפרה בריטניה בלבד בבר הניצ לרבע מיליון נפשים עקורים.

וב- 30.5.47
 הבקר השכם גילו כמותי הראיה אנות מעפילים במרחק מה מחוסי הארץ מיד נשלחו אניות משחתות לקראתה ועתה מובלת האניה לחיפה.
 טרע כי שם האניה הוא יהודה הלוי והיא נושאת על פוסונה 450 מעפילים.

לקבר י"ס

"Yehuda Halevy" Dodged Warships for Ten Days

HAIFA, Saturday. — The latest prize of the Royal Navy, 399 ragged Oriental Jews, whom four warships had dogged for 10 days before finally preventing them from entering Palestine, was handed over to the Army at Haifa Port late this Sabbath morning. Their number would have been around 400, but a two-year-old child had died at sea during their 21-day journey from an unknown port. The immigrants had proudly named their dingy little boat after the great Hebrew poet of the 12th century, Yehuda Halevy described as "the foremost Hebrew poet since the Bible," whose Songs of Zion were prescient with longing for the ancient homeland ("My heart is in the East, and I in the uttermost West") and who himself set out from Spain through Egypt to Palestine. The steamer, originally the "Eud of Zealand," flew a smoke-colored Panama flag, and bright, clean Zionist colours — the banners proclaimed that it was a Haganah ship. It did not take the military long to complete their part of the joint operation, and transfer the people to the Ocean Vigor, which has resumed its deportation task after having blown out of the running since a fire was blown into it by a torpedo mine off Famagusta on April 2. The newcomers said that after being followed for 10 days by four warships, their boat was boarded yesterday morning while still far south of Haifa, and tear gas was used by the Navy as a "preventive measure" although there was no indication of resistance. The majority of them are young men, very pale and thin faced, dark with curly hair. The children looked undernourished. Few of the people

had more than just the clothes on their backs and such things as they had, would have to be discarded as soon as possible in sanitary conditions on the boat were had. The soldiers resorted to searching bundles and little work to do. Now and then one of the men would resent being bowed around by a soldier, as they were hastened down the gang-plank, but altogether the routine went off without incident and in silence. The official figures report 392 persons — 314 men, 88 women and 25 children — were sent to Cyprus this afternoon, and that three, including a baby, have been transferred to Athlit hospital with four relatives to accompany them. 241 From the Camps An almost equal number of immigrants, 241 men and women chosen from the British Zone in Germany, who had survived the ordeal of Bergen-Belsen, Luebeck, Hannover and Neustadt Camps, were brought here by the Providence on Friday, with permits to remain. Among them were many belonging to Zionist youth movements, 70 from Gordonia, 10 Hashomer Hutzait, and 10 from the Kibbutz Hamenuhad. Some 140 have relatives to go to. The Rabbi of Vishnitz, who was one of the legal arrivals, was met by two of his sons who have lived here for some time; he has a third son in Cyprus. The distinguished Rabbi was welcomed in Haifa by many of his followers.

21 יום עשו המעפילים את דרכם בלב ים. ביום ה-11 לניצחונם נתגלו לראשונה ופאו בלבו אגרות חצי הברזל אדומה, כשר מת בבוקר. לאחר שימוש בטכסיסים האסטרי כגלים הרגילים, כיון גז מדמיע רבה עלו מלחי הצוי הממושם מקף ראשם עד לגרום השתלטו על האניה מבלי להתקל בשום התנגדות מצד המעפילים החולים והמסוממים. הן כנמל והן בעד הפקוד חילים מעטים בלבה בשעה 11 נכנסה האניה לגמל כמסורת עצמה. כשאנית הגרר של הנמל עזרת לי זה ונקשרה ליד הרציף. מפי המעפילים שרד שעה העברית יגונה כפיהם. נודעו פרטים אחרים על ניצחונם.

ילדה בת שנתיים למחה עקב מחלה נקף ברה בלב ים. מספר אחד המעפילים איתו וזכר היר במידה כמפיקה לניצחונם של 21 יום יאמן קיסמאות שמונים רבות נשארו על גבי האניה. היילים כבצעי פעולה הגרוטס שבוזו כזה אניה את קופכות השמורים בעת כוונתם על האניה נעשו עליוני קצין בכות, שריפה על הרציף כסעת הפעולה לחזור את אשר לא שהמביא נהנות לבית שהייה. האניה ששמה המקורי "אנאל" היא בת יאן סינרה. אנית חופים ובה היהקנו יבנו נוסית על קרבים — מקומות לינה בשעת החופשים על האניה מצאו לעזרה אניה על שם ארל אף ציטתנה שניהמה כיוון לאפריל במרטייל.

באיר המהניק ובחנה גאלרו המעפילים לבלים שלמדו שבושת. הם קרוצים ובליים לביניהם — מים שבאים ארוינאיים בים שקורקו לכל האנשה ומצאו סיקן אצל המל מליים יחד אחד היה עמקף כפרייה. כלמה מעפילים חילים הורדו על אנית קית עדי חילום, וזופא צבאי נשא ילדה נחנה כשאמה ואביו ישחו העיקות ברוייה הן יעשו אחריה. בן הכל העזרה "בית חילום בעחליתו בבר אשה ילדה יאשייה אגנים ספרדיים היעכו ללוונה לחם. 211 ילדו ב"פרובידינס".

לכונה השאקו על גרוש אהרם שהחליטה שדג כנמל חיפה בשנים שבה מדה של פקרה בושעו שהגיעו 241 ילדים עמורים כדאית הכרטיס בגרמניה באניה "פרובידינס" דעוליה הם כונדו ארבעת הסמנות כרוג בלה לוי בה האגבר הויטטואט. עברו למפליים קלי חום הקבועים בארץ לפי ההרכב האני על עייה הניער. 20 גורלניה 10 השומר העשיר ידו הסרוך האאיה. 51 עברו למיטות ידו סאר לקורבים ולבית העולים של המיטות בארץ.

הכל דם של חפודים ומנו בלום אנשצאים בארץ באי לקבל את סני האדמוריו שמיטוק. די כרוך האגר, שהגיע באניה האניה רבתי שהה בזמן האחרון באנטוורפן. בשנת 1942 גרדו לטרנבנדיסטוליה. סקום שם גורל אה מעלה העודה סטעס ועד הצעלה. מנו הני לישו של הרבי נמצא כמותה המעפילים בלבו היכון. במסך אנשה ערך הרבי את ידיו הסעודיה ותפילוח בבית הנכנסת יבנת בלוי 20.

באיהה האניה הגיעו 207 חפודים יעוליה. היא הפליעה בליל שבת ובה כישא נוסעים בין הוצאים דיר מן שלבו ורעיהם. אלוותרו מודיע: האניה נחפסה ליד חוף היסואס שפטיים עירומיהם כן הצי הויטי. כנמל פרטי מעד כלה עוד באמצעים חויטים כוי לשבור על האניה הואה כמקרה שחכנס לנמל. איתם כפר מנידע הכריחו המעפילים את לב האוכל הפני לוי כפרמה. ילש אנית כן הצי הכפויים הקופיה והכריחו אותה להפליג לחופה.

כל שבוע אנית מעפילים? אהיהחקה מודיע כי לפי דעיהם ינוקממה הניע כבד שבועי האני אנית חרשה של מעפילים חפודים.

16.4.48
ואם ילדים מלכת הספרדים העמוספנו על ספון (העדה הלוי" המסיי שבת כדגרי ציון ודגג פנמה כשנכנסה לנמל חיפה בשבת בבוקר, לוי- לוי המוקמה לקריאת עם ישראל ה"י בלעו נמל המעפילים העפילים מותה קופת הנפון של פצצות העיקות בשעה שהאניה הקטנה נקשרה לוי אנית הגייט. אישן ויגור נפוחה הפריקה החודש בלוי כל התגרות אי אינעודנמים מיהודים מוצעה תוך שעה העברה 314 נברום. 53 נשים ילדי ילדים מספירת המעפילים שנקראת על שמו של המשיורר הנדל כמקומת ספרד, הקופת הנמל של השירה העברית, ששר "ציון הלא השאיר השלום אסרודי ונדד כבד ימים לעפילי ארבה בימי הכינים — אנית הנכנסה הימה המנוי כמות כמות עברות ומיניעות לרובם האניה — המעפילים הומרה תוך אנית הכנה. אישן יגור, שהפליעה ילדי א אחד החולים כדמה לקפריסן.

ילד בן שנתיים מת בדרך ובקבר בית

341 מניצולי ברגז-בלזו הגיעו לארץ

16.10.47

לשכה המדיעני הממשלתית מוכרז... מלחי חצי המלכות... איתם המעפילים...

ענת של ברזל באמצע הסיפון שבורה... משה אלחוט... מנורת השמל...

משרד אלחוט... מנורת השמל... רועם שהיא יכולה...

מבוסס 341 עולים בשינוח... הכינוש הכריטי... רבים מהעולים...

מלייכטסטאט מודיעים: כמה מחברי הועדה ירשו: הפסקת הגירושים לקפריסין בימי שהות וועדת החקירה

האגודה הביאה 399 המעפילים... רצאו לקפריסין... גברים 53 נשים 25 ילדים...

מלייכטסטאט מודיעים: כמה מחברי הועדה ירשו... מלייכטסטאט מודיעים כי כמה מחברי ועדת החקירה...

הועדות מודיעים - מזה יש סיפור אחר... יהושע יתור... רות לאשיות בעתונות...

הקבינט ידו על מעצר האניה בגיברלטר

לונדון (מלגריסית מאת סופר... ידו על מעצר האניה בגיברלטר...

בגיברלטר... אולם אלה - כיצד אפשר יהיה לרבו... טיה שהכנתה זו תקוימו...

בגיברלטר... אולם אלה - כיצד אפשר יהיה לרבו... טיה שהכנתה זו תקוימו...

מעפילי "יהודה הלוי" הועלו בחוף קפריסין... כשזכת מסייעתה הראשונה אחרי ההח... טרצות שאירעל בה הביאה אתמול ספינת...

מעפילי "יהודה הלוי" מאחורי חף בקפריסין... קרינה (ר) - אגודה... אגודת "יהודה הלוי"...

ניצילי "סיריה" בקפריסין לפני שניתת-רעב... רינה בעתלת כבר הכריזו שמתות רעב... פקדים אחרות...

שמות החולים מאנית המעפילים "יהודה הלוי"... ראלת שמות החולים שהועברו מאנית המעפ... שילים "יהודה הלוי" לבית החולים אשר...

16.47

לשכת המודיעין הפשעלית נסדרת. כי מלחי המלכות עלי על שפונה של אגודת המעפילים במים הטיטוריאליים ליד ירידה אחסול 930' בשבת בבוקר. כי 19.30 הובאה האגודה לנמל תיפסה. זאת היא אגודת קיסר היםית. בעלת 2 חרובים בת 300-400 טון שנקראה, אנאלי' יצתה לירודת הלחי' האגודה הניצבים את הדגל הציוני וסלט; אנלי' רבנות 'יהודה הלחי' כשהאגודה הובלה לרצפי' השמימי המעפילי' לים קריאתו ושרי' לא היתה התנגדות ירי עברתם נסתיימה במהירות. 3 חוליים - גבר, אשה וילד הועברו לכית חוליים הממשלתי. 4 מקרובתם ליוו אותם. המעי' פיליס סיפורו, כי היו 21 יום בדרך סבורים, כי ילד בן שנתיים מת בדרך נקבר בים.

אושן ויגורי' הפליגה מחיפה בטעיה 1 אזהר' צי' האגודה הביאה 399 מעפילים. 392 מאים יצאו לקפריסין בראשון יומי' בתורם 314 גברים. 53 נשים. 25 ילדים. נוסרנו מחיפה מדיע' בטעה לפניהם בצע גירושם של המעפילים מהחופה הלחי' לקפריסין באנית הגירוש, ארשאן ויגורי' ספינת המעפילים נכנסה לנמל היר' מה שבת 11 ללפניה. כשחזרה מהצי שמה הועלו כולם אל רציף החקירות. שבו לרגיל נעשית הצבחה המעפילים, וכפי שרעה חצי הרמלה של המעפילי' ספינת התנגדה - יהודה הלחי' הספינה 'יהודה הלחי' - ספינת ליסר' יצאה מסמחה מפליגת בהירות, כנסה לנמל תיפה כשהיא מנישה על החזן הלחי' כי דגל הכלת'לבן ועל החזן האחורי דגל פאנאמה לרוחב הספינה שהי כזוכית על היר לכן כמחמת לרוחב הסימן עבר יריה ונבאנולית. ספינת הגונה ירדה הלחי' המעפילים שול את המקרה כשהיא קרבה הספינה לרצפי' האחי' שירי ספינות קבוצות, ככה שוד' נסח' נעים שבת אחים גם יתה' עליו ארצה' פליגורי' היו גם קרי' אותם. מי אנחנו - ישראל; עם ישראל

מחר שיחה מקיפה מתברר, כי האנשים היו 21 יום בים. לפני 10 ימים החלו לעי' קוב אתריהם, ובשבת בבוקר השתלטו חיילי המעפילים הוכי' עיי' החיילים ואחד הכובש רשע הראה על החבטתו; מכה זו קיבלתי מחילי' אי על פי שלא גיליתי שום הנגד דות. הספינה עצמה ניאלת חזקה אם כי ניכר ימים בה סימנים של חבלה מן החוץ. המעי'

באלאני' מפקד הדיקוח והמסבת הששית (קבלא סקוס של כולם שיצא לאנגליה), במיה חרובו 399 מעפילים. מהם 53 נשים ו-25 ילדים. 7 הושארו בארץ תועבד' רח לבית צבאי; אשה נכב וילד חולים ו-1 בוגרים אמלים אותם. האגודה, סרובירנס - הביאה 448 איש האגודה, סרובירנס - באה כיום ו' מארסיל לחיפה הביאה 448 גופים

במחנם 348 עולים בישיבות הששית הכיכוש הכריש בתלמי' (עליל' ברגז) רבים מהעולים חכדי' הועלת הנוצר, מלבד קבוצה אחת בת 75 שבאי ג'עלית הנוצר' בין הבאים 70 חנוי' הירודתי' 10 חנוי' הטיבון הבאותי' ו-10 חנוי' הטיבון הארצי' השות'יצ 50 טון העולים יצאו לנורסות. כי בערב נאורו היום הפליגה 'סרובירנס' לפאריסיל.

מליכי-טפסאס מודיעים: כמה מחברי הועדה ידרשו:

הפסקת הגירושים לקפריסין בימי שיהות וועדת החקירה

נייטס מקוננר בחניגת הביכורים בני-יורק
ניי'ורק (פלקוד) -
2000 אש השתתפו בחגיגת ה' הביכור' וים שערבה עיי' החלפת הפרטים של הק.ק.ל. בני-יורק בקטר למסע. נחלת דוד פיסקיי' בהצגה באם מר' ג'סס פקי הנילד שעמד בסיוות על נחמשיכות הקור' ירה הדרשה בגנב ואמר: 'מאתורי' הסר פורים הסוציאליים כשהציגה על נעילת ספרי איי' בפני הפליטים היהודים כשהת' כות בארציה ועל גירושם - כמה ועל התכונות בעזרת פעמי' סידור מצד צעירים

וצעירות מיואשים - מזה יס סיפור אחר והשוב יחד שאינו זוכה לראינוני לכה' רות' ראשויה כעתומם - הסופה על מאמן הבנין שאינו יודע הסוג'ת. בחגיגה נאמה גם יהודית שמחונת מארץ ישראל. חכנית החגיגה כללה הצגה של סחנה על העשלה. אגודה נכנסה לנסלי' שהוצגה עיי' שתקני' תיאטרון תיאודי' ני'יורק (פלקוד) -
קבלת פנים ליהודית שמחונת באיי'

נצרכה כאן היום עיי' לנגה הנשים למע' איי' העובדת. בחשונתה על חברתה הש' מיעה שמתוגית אהרה מסני' ההשפעה המזיקה של אציל על הנוצר וציניה. כי מצשי' הסורור מקיעים למוצרות השלטון הבלטי' היא העמידת נגד זה אה פעולת החללה והכנין של הנוצר היהודי בארץ ישראל האנן לייכו' ולתנועה הציונית והסר לשעזתם.

הקבינט ידון על מעצר האניה בגיברלטר

ברלין (טלגרפיה) מאת סופר יודיי' מי הראשונה של אסלי' יצטרד לספל צות אהרונות' ה' לפטוויץ) - יהודי' באנית 'קלוגי' סריידר' שנעצרה ב- נאים אנגליים מטערים שהקבינט צצ' גיברלטר. האניה אינה יכולה להשא'ר

בניכראלטאר לעולמים ואם ישחררו אותה' על סמך ההכנסתה שלא תסיע עולים יהודיים לאיי' טוענים עתונ-

המראה הרצוף בטעה זו כרגיל לפני שיי' לוח המעפילים חיליים למאות. כסיונות צידור תאי חסור וראי בויקה למעפילים: סכונות של העלב האדום הצבאי גדורה תויל' חבלים סתוהים לאורך הרצוף למצי' בל' העולים.

מעפילי' "יהודה הלחי" הועלו בחוף קפריסין

בשבת כשבעתה הראשונה אחרי ההת' סביצת שאירעל בא' הביאה אתכול שפינת' הגירוש. אג'סן ויגורי' את 387 מעפילי' 'יהודה הלחי' לנמל קירניה בקפריסין. הסעי' פילים הועברו ללא אינצידנטים לסחנה קא' ראלוס.

מעפילי' "יהודה הלחי" מאחורי תג בקפריסין

קירנה (ר) - האניה אושן ויגורי' ארגושה לכאן - בנסיעתה הראשונה מאיי' לאתר' שהובלה צצ' באסרול - כשעל ספונה 387 עולים. בלתי' חוקיים' ומעפילים והבאו למחנה קאראולוס' ללא אינצידנטים כל שהם. נקרה: כמסע זה גורשו מעפילי' 'יהודה הלחי'.

ניצ' לי "סירינה" בקפריסין לפני שביחת-רעב

ירעה בעתלית כבר הבויו שבינתה רצב פעמים אחרת. שמות החולים מאנית המעפילים "יהודה הלחי". ואלה שמות החולים שהוקברו מאנית המעי' פיליס 'יהודה הלחי' לבית החולים אשר בסחנה עתלית: האר' אלבי' ובהה ורחמה (בעלה של חמר ועבר' למחלקת המתווחים). ישראל בנזאל נאשמ' דחל וילדיו רכקה. דוחקה' ואליתה' כולם שועצאי מדוק.

בראת המעפילים - כאמר לא היה עוד נוסל חיפה. כמסע כולם לבגדים בגדים בליים ורופוסים. כמה בלי' כוהנות לצר' נה' ורוב רובם בלי' המעים כל שהם ביי' דיהם רק עשרות כסות התיקו אינה צורר דל או שק. ואף אלה ולקחו כמות עיי' החיילים ונורקו לעריכת קטנה. הם עמדו קבוצה של חיילים וכלשו את הכל' רוב החילים צעירים. שחוסים טוענים. הצי' עירים כיהרר יחסים. כולם כרוכנים בהר' הם. שהקלים וכשקרינת דמה סבישים כברי' כב. רוכם טופסום בולשים של יהודי' נאלה' שמשט' עיה' צולמו ב'יהודה הלחי'. יש צעירים עם סגן דוד אגום על דודי' עותקם. ילדים וילדות לבני 10-12. יהנה' עזרת כשפתה מסוללת, אכ ואם עס המ' שה ילדים, מהם שני תיקופות בורזיות האורים: נשים וילדים צדמ'. רוב הב' אים בגיל תלוץ. 21 יום בים הפסקת הגירושים לעמונאים שלא ירו' החי' עם המעפילים נסדרת בקפריסין, ירי'

גם מארצות אפריקה פורצת ההעפלה אנית לעפילים ראשונה מחופ' המזרח

"הדתלותו הכללי"

חידוש — את המעורבות של המדינה במלחמה זו על מנת שיהיה לה השפעה על המעורבות הכלכלית והחברתית. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה (המלחמה לינארי) במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה.

המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה.

המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה. המדינה צריכה להשתתף במימון המלחמה במסגרת המוסדות המסורתיים אך לא בהוצאת המלחמה.

מספר 21

התחלה להגות את המדינה ליום שבאה המדינה לקשר את עם ישראל לראשונה יש לה מספר המעשיות של 16-5707. מספר 4 תורמים יהיה גם זה מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

מן הגולה

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

פרק בהסטוריה

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

מפיה בת 70

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

Yehuda Halevy Passengers in Cyprus

By SHARIE GUBENIAN
NICOSIA, Sunday. — The Ocean Vigour, carrying the Yehuda Halevy immigrants, anchored here at 1.30 this afternoon, and disembarkation began at 3 o'clock. The 387 immigrants were

landed without incident, although the last group was caught by a heavy shower during the afternoon. Five stretcher cases were transferred to the Nicosia Military Hospital. The other immigrants were taken to the Curados camp.

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות. מספר המעשיות של 21 אלף מעשיות.

יהודה הלוי" — אניית המעפילים ה-1 מצפון-אפריקה

392 המעפילים, שכולם מעדות המזרח, גורשו בעצם השבת מחיפה לקפריסין. — לא היתה התנגדות

זו הפעם הראשונה בתולדות ההעפלה באה לארץ אניית-מעפילים מצפון אפריקה ועל ספונה 392 איש מבני עדות המזרח. הספינה (ששמה הקודם היה "אנאלי") נקראה על שם של יהדות ספרד. שעשה את דרכו לארץ לפני כ-800 שנה בימי מסעי הצלב השני בסכנות מרובות ולפי האגדה נדרס ע"י פרש זכרי מיד לאחר שדרך בחוף המולדת וחונן את עפרה המעפילים. שעשו את דרכם בתנאים גרוועים מאד במשך 21 יום, גורשו אתמול, בעצם יום השבת, באניית הכלא "אושן וויגורי". ההעברה לאניית הגירוש נמשכה כמתצית השעה בלבד וזכו בצהריום כבר הפליגה. אושן וויגורי לקפריסין, המעפילים לא גילו התנגדות.

בבוקר, אם כי המלחים נחשלו במבטי איכה ובקראות בנות לא טרפו הגרות רציניות, אקצ"י שכחה מעפילים הוכו במקלות.

ספינת קיטור בת 300 טון

הכפייה עצמה היא ספינת קיטור ישנה בת 300 טונות, שיצאה הקודם היה "אנאלי" והסבה בפי המעפילים "יהודה הלוי". הנאי הנוסעת היו קשים, המזון היה זל ופגת המים בטעם אולה. מקומות השינה החשוכים עברו רוכזי המעפילים במשך 3 שבועות היו מלאים רפש, נזמא ולכלוך. הערובת של ידע ואורח חיים נדף מכל פנותיה וקשה היה לשאת את הריח המחניק.

ילדה בת שנתיים מתה בדרך

רגע פנוע היה למעפילים בלב ים בשעה שערבו. סקס קבורה להיעוק. בת שנתיים שלחה בדרך ואת גופתה עטפו בסמרטוטים לבנים והקפלה המיטה.

האנייה מגיעה לנמל

בנמל חיפה נמשכה העבודה כרגיל ורק בקירבת מוח הפשאים רוכזו כוחות הצבא הרגילים. ג'אוסן הויגורי, שהוקמה את

כואבלה בסיסי קפריסין, היתה מוכנה כנמל ויטה מאז הבוקר בשבת קרוב לשעה 11 נראתה "יהודה הלוי" מתקרבת בכוחות עצמה ונקורת ע"י אניית גרר. כשעל תרניה מתנוססים הרגל התכוליתן ולידו נבל פגמה על שתי רצועות בר לבן באותיות אוזמות, באנגלית ובעברית, היה כתוב: "אניית ההגנה הגדה הלוי". הסעפה נקשרה לרצף והי מעפילים שנהדפו ע"י מלוחי הצי טרפו כשרי יום עבריים ובשירת "התקווה".

האנייה נקשרה בקרבת צי-המעפילים הפברי ליד חופה המים.

עוברים לאניית הגירוש

בשעה 11 ברוק נקטפו אליה שני אנשים, המעפילים והבקשו בעזרת הרמטקל לרדת

בשקט ויריחם החלה, היתה זו שירת המצי

פילים הענייה ביותר, הקודרת והשוהקת ביותר שהיונה מאז בוא שירת המעפילים. הם לא דיברו אף מלה; לבושם בלוי סחבות; מלוכלכים חודרים, ריחם וריבוס מהם ללא נעליים.

באלונקה הורד צעיר כמעט ערום עם התכשורת עראיות על גופו, לדה כבת שנה, צעמא ותחורת, הורדה ע"י קסמן צבאי ועוד אשה אחת, כמעט של אפיסת-כוחות, הורדה באלונקה.

מחזות קודרים

כל 25 הילדים שהיו בשירה עשו רושם

מדאן, נראו בהם עקבות הנאי חיים גרוועים

שמנעו בעד גידולם והתפתחותם הנורמלית. 314 הגברים — רובם צעירים — נראו אף הם ברובם שבורים ורצוצים. 53 הנשים — אף הן ברובן צעירות — בגניהן היו מלוכלכים ורובן נועלות נקלו בד ואף יחסות היו ביניהן.

בשעה שנוצאי ליד אהלי החסוי היתה רק שאלה אחת בסיפון: "לאן עכשו?" והמה יהיה?"

בעברם ליד אהלי החסוי היה טראומה כזו מנבא שקשה היה לשאת את מבטם הצורב.

כולם הם ירי על עדות המזרח וכזראה שעשו

את דרכם מצפון אפריקה בסיבוב גזול. 3 חוליים

לכנייתם המשלתו בחיפה הועברו 3 חוליים שהם גבר, אשה וילדה, אליהם גורשו להלחם ב בני משפחה — אשה, גבר ושני ילדים — שלקתו לעתלית.

בתנאים נוראים

הודעה של לשכת המודיעין והמשלוחות נאמר בין השאר: "האנייה היתה כמעט מליכלך מאד ובגדיהם של העולים היו קרועים וכמה מהם היו יחפים. הם נסעו 21 יום בתנאים נוראים."

יהודה הלוי נראתה לראשונה ביום 4 בבוקר ע"י אירון סירי בקרבת חיפה הודרו מים של הארץ והיו קצר אחים היו בעקברי חצי על וההחלטו עליה בשבת ב-9.30

קרוב ל-400 מעפילים, בני עדות המזרח מאפריקה, גורשו לקפריסין

האניה שהסיעתם נשאה שמו שהמעפיל הגדול והראשון מספרד, "יהודה הלוי" — הגירוש שוב בעצם שבת

ממקור רשמי מודיעים: מטוס הדי-אייף גילו אגנית עלים בלתי חקיים ביום רביעי בשעה 9.30 בסביבת תיפה. זהו אגנית קיטור קטנה בעלת שני תרנים שנקראה לפני כן "אנאל" ועל שני יהודת הלוי. היא נגדרה לנמל חיפה בשעה 10.30. הדגל הצינאי הדי-נוסט באניה ועלית כחובת: אגנית הדי-הגנה יהודה הלוי.

בשעת בניית האניה לנמל צעקו הדי-פליטים ושרו. לא ויתה כל התנגדות וההעברת בוצעה במהירות. שלושה חולים — גבר, אשה וילד — הועברו לבית החולים הממשלתי. ארבעת קרובים ליום. הפליטים ספרו שנמצאו 21 יום בדי-7.

ריס ורנצואים ירדו מיהודה הלוי לשם העברתם לאניה הגירוש "אושן וויגור" המסיעה אותם לקפריסין. רבים מהם חפיים, לבושי קרעים או חלוק אחד לכשרם עברו בין זקופי הצבא במלוא התחמשת. מעט מאוד המטען שהביאו אהם. בין המשפחות יש מסופלות ביל-דים שהתגוללו עירומים וחכרו כל על גבי מהצלות מזהמות וחבקי אשפה. לא ניתן לעיתונאים לרבר אהם ואף המעפילים עצמם, מיכי דיכאון. לא דיברו ביניהם לבין עצמם וצעדו בדמי מה כאשר בצטה מבמה מלים בעברית נודע כי היו בים 21 יום וכי היו להם אוכל ומים במדה מספקה.

גם הפעם הוזעק צבא רב לנמל חיפה. ההעברה נמשכה חצי שעה לערך ונשמעו קולות נפץ של סצנות עומק שהוטלו מסביב לספינה למנוע מעשי הברחה. הדי-התפוצצויות נשמעו בהדרגה. שעה שהאניה נכנסה לנמל חיפה פרצה שירת "התקווה" ספי הדי-איים. ירובם המכריע אושים צעדיהם. כעבור שעה יצאה אנית הגירוש בדרך לקפריסין ובאי כות העיתונות הוטמו לעלות על הספינה יהודת הלוי. כא-מיר קטנה מאוד האנייה מושבת ומח-ניקה. הריח שנדף מן החאים מנע את המטיירים מלהיכנס בנימה. הצמיפות ויתה גדולה ומלבד הערסלים זה על גבי זה בכמה קומות שכבו רבים על הרצפה בזהמה. כשותרתקה שיירת הדי-מעפילים נשמעו קריאות משם לעבר העומדים בנמל על שובם הקרוב אר-צה.

7 מהבאים הורדו לחיפה ונשלחו ל-בתי חולים. 3 מהם חולים ו-4 מלאויהם. ב-11.15 הגיעה הספינה ובה הפליגה לקפריסין.

צמאון לגים ברחות החודד בקפריסין

הגירוש לקפריסין כותב לנו: 6 אלפים אנשים בהם זקנים וילדים נדים יום יום דרך גשר גברה עשו עץ לכרום אתרים ולמקלחת יחידה של מזה 64 המוכרות המשוחרת של המחנות העל-רה את משנת לב השלשונות לצבאים על בעיית המים עוד בחודש יארם. ה-בסחור הבסחות. הובעה הבנה אבל זה לא משנה את עצם העוכרה של אחריות או חוסר אחריות של השלשונות הצב-איים וממשלת איי. שהביאו לכאן אלפי אנשים מבלי להבטיח להם את המיני-נום של מים לשתיה ולרחיצה. כאן בלים מסטיקים, קיבויים נקיים ויילדים את הדרך הארוכה. קומדים בתוך ובי-יודתם בקבוק שדה או נוכחות ונח מיני הכרב הנכשכים ככל כמון ימים.

מעטים מצליחים לכנס את בניהם בלינות. מאות ואלפי אנשים מהחלבים מלובלים ומנוהכים כאן להם אפשרות להתרחץ כראוי ולכנס את בניהם הב-עטים. השלשונות האחראים לכך אשר מים אח אונתם עד היום לבקשה הדי-עמילים להרשות להם להתרחץ בים. עת שהת מקל בסה שהיא אח המצוקה של הנקיין לשחיה.

אם לא יעשה ביניה הקרובים ביותר מאמץ יוצא מן הכלל עדי השלשונות בכיתן ורצו יש לחשוב להחפרצויות קשות על המוסדות המוסכמים להיכנס לעניין בכל הרחפות.

הגירוש לקפריסין כותב לנו: 6 אלפים אנשים בהם זקנים וילדים נדים יום יום דרך גשר גברה עשו עץ לכרום אתרים ולמקלחת יחידה של מזה 64 המוכרות המשוחרת של המחנות העל-רה את משנת לב השלשונות לצבאים על בעיית המים עוד בחודש יארם. ה-בסחור הבסחות. הובעה הבנה אבל זה לא משנה את עצם העוכרה של אחריות או חוסר אחריות של השלשונות הצב-איים וממשלת איי. שהביאו לכאן אלפי אנשים מבלי להבטיח להם את המיני-נום של מים לשתיה ולרחיצה. כאן בלים מסטיקים, קיבויים נקיים ויילדים את הדרך הארוכה. קומדים בתוך ובי-יודתם בקבוק שדה או נוכחות ונח מיני הכרב הנכשכים ככל כמון ימים.

מעטים מצליחים לכנס את בניהם בלינות. מאות ואלפי אנשים מהחלבים מלובלים ומנוהכים כאן להם אפשרות להתרחץ כראוי ולכנס את בניהם הב-עטים. השלשונות האחראים לכך אשר מים אח אונתם עד היום לבקשה הדי-עמילים להרשות להם להתרחץ בים. עת שהת מקל בסה שהיא אח המצוקה של הנקיין לשחיה.

אם לא יעשה ביניה הקרובים ביותר מאמץ יוצא מן הכלל עדי השלשונות בכיתן ורצו יש לחשוב להחפרצויות קשות על המוסדות המוסכמים להיכנס לעניין בכל הרחפות.

דבר היום

233

2.6.47

כ.ד. / יתודה הלוי, אנית המצד
פילים שהגיעה בשנה לכול היסוד
מלוח אנית מלחמה בריסיות, רשליה
גורכו כדגל לקפויסקי, נשאה פלד
נים יהודים ותלמים יהודים ככל
אנית המספילים הקודמות כאמירות
שקדכו לה היה סיפוח סעף מציקה
יהודית, ערבת יהודים להגאל והחלמת
יהודים תקיפה להגיע אל הקף מולדתם
יהי מה בעולי האניות הקודמות, ירצו
גם נוסעיה מה קשה לדרך שבחרו בה.
גם הם ירצו מה מעשים סיפוחם
להכנס לארץ ישראל כלי שיבלאו
החילה חדשים רבים במחנה קפויסקי.
אשר יודעו גם זאת, שלמי קשב
משלוחי חגורה כשהם זו לחיילים הם
להגיע לארץ בדרך שנתיים יורה.
אולם כאמיתם שקדכו להם גם הם
לא נרחשו מן הקשיים זמן הסכנות
ומן התלאות — כי כאחורי גום הנית
חיים של שיעור התענות והסכר
תקלה וסכנות ולסנוחם רק דרך אחת
ותודה להצלה, לגאולה ולקוסמונית —
לארץ ישראל.

ובכל זאת היה חידוש באנית, יתודה
הלוי, שלא בקודמיהם יצאו שלי
יתודה הלוי לא בארצות אירופה,
שהפנוי יהודים רואים עצמם עקורים
התלויים מאדמתן גם כשאין חומות
המחנות סגרים עליהם מעטלי, יעד
דה הלוי באו בארצות שמחוץ לאיור
מה האנית מנאת כאילו באה להציד,
כי אך סילוף הוא לוחות את שאלת
היהודים עם שאלה יהודי אירופה
בלבו ולצמצם את בעית המציקה
היהודית ולהצמידה על בעית הגידחים
שבמחנות, תסונו קדחים ישים, ניור
חיים כפסונו ובהשפעתו המקובלת
אינו חל עליהם, כביכול, אשר הם
ואבותיהם ראבות אבותיהם יושבים זה
דורת רבים בארצות שמחוץ לאירופה,
עצמם אינו שונה גימקני מטוב תיאור
דים שוכו סוף סוף להגמר על במות
בינלאומיות.

גיון הלא תשאלו לשלום אסיריך,
אשר המשוחר, אשר שמו היה חקוק
בדמות האנית, והחסידים הם לא
באירופה לכרה.

בחוף האליז'רי הודלקה המדורה והעולים יצאו לים

מאת חנוך ברטוב

„אנאל" פותחת את העליה מצפון אפריקה

קורס להפלגה נקרא ישראל חורב אל חגי אבראל, במשרדו היתה פעירה, שיוצגה את התכורה הקטינה שפעלה בתוניסיה, אלז'יריה ומארוקו, נטעם בלבם את התקווה, שהגאון לה קרבה, אך עז עתה לא היה ביכולתה להפוך את ההכשרה למעשים.

הו, סרטיספיקאטיס המעטים לעולים החיוניים והן כפרות המעפילים הועברו בעיקר לריכוז יצולי ההגירה באירופה. אבל בראשית 1946 הצליחו השליחים לשכנע את „הניסד" לעילה יערכו היה עשיון בפאריס, להקצות אניה ראשונה ליהודים בטהריגאולה יוצפוןאפריקה. ברבע ימיו להם אור ירוק, החלו לרכז סמועה ראשונה של עולים בנקודה שנבחרה בקפדנות לתכלית זו. במארוקו ובתוניסיה היה הישג ניכר הפרעות סעז אנטי המוסלמי, ואילו אלז'יריה, שהיתה ערוב בשלטון צרפתי, נראתה כחליפה יפה, אם כי גם שם נעשה הכל בחשא, וכפי שנראה היה, לא בדי קטנים רציניים.

ככל שקדם, אותה נקודה, כעז הרכיהמלך, כבאתים קרובים מיערב האליז'רי הברכה רשם חוקם מעין להנהיגו בשם „החנה בריאות" השליחים, נאיה פראנקו, אפרים בןחיים, יאני איוונט ואחרים, סוכנו בקהילות ובהתיארחים הפיעו את בירות הגאולה הקרובה, הסוכה היתה לרכז כ-400 איש, בהם 35 חברי „דורתי" בספר הקבעים הם במהלך המחצית הראשונה של מארס הגיעו ל-500. המונגה היתה „השחיה בבחנה היתה לערה ביותר, התנאים היו קשים, אהלים, בים בניסוח, קוץ בעצמות, חיסר מעט עינם הרעה יל החתופים והשלטונות, חודש מארס עבר וכנס אפריל בארבעה בן בילי שבת היה באותה שנה ליל הסדר, והמעפים לגאולה אכלו את ה„פסח" כמנהג, של מצות וכרורים.

האנשים לא קבלו ולא התלוננו. הם היו ערומים באווירה של ימות המשיח.

ורק כסוף אפריל הגלה האניה שלהם ויצגה את הים התיכון, כמארכי דרוסה.

לאן אנו צריך להגיע? יאל ישראל חורב את האניה הצעירה ואת חגי אבראל.

הם קראו בשם מקום שאינו סיפיע כיום טסה ימיה, הם אברו לך יש בחנה במקום מטיים בעצמו אפריקה, יהיו יש סירות והיו ימאים, יש ישיט אותם את האניה, אתה צריך להגיע, להצוף אותם ולנסות.

לאן?

הגענו להכנס: אם אני כיצע בליה, אני יהא מדורה, אם כיום — אני רואה עיני ואז אני עובר, כמתובב וחורב ברוסיה, את המוסקו ידענו כיצורם — טאה ביל ימי כלאן או לכאן.

ובחוף האליז'רי הודלקה המדורה ערבי-ערב וכל לילה שהלך בלי השפיות והאליה תקרב אל החוף העמיק את הזאגה, ובצפרי ה-10 בלאי נראתה פתאום ספינתהמוסלם החמורה, נאדיה צראנקו, שראתה את הספינה כבאסיי, ונתנה אוי ית המדינה העלמה עיני רב, בתיאוריה

„הרוזן מוטלאנד" ו"יהודה הלוי" גם

מעשה נפלא בספינת חופים, שאחרי שנה בים הצפוני הביאה את ראשוני המועפילים מצפון-אפריקה

ישראל חורב ואנטק צוקרמן במחנה הפליטים אונגטבורג, בווריה

משותפתן קורס אלחוטאים בנרטיי, 1946: קיוצני משמאל — יעקב נצר

לוכרנו חוזר אחד הרגיעם האחרונים. כ"ז במאי, עם יחור התקרבו אניתה הפלטהה מיטני הצדדים אל „יהודה הלוי". לאירכת, גנחו אותה ופגעו ככל מבנהיהעץ העליון, ואז החל קרב קצר הגלה אחת בעצרת ואחת באיטליה, ולטרות הקליטה החליטה העליה יעקב נצר לדים קבר רצוף כל סיני ההפלגה, בדרך כלל היו מתקימים הסיפורים „בכורס" ובצפון שחלקן, בשעות הקטנות של הלילה, היה גם משדר מיוחד, בתדר הבינלאומי, לקריאות אס.א.א.א, בשעת סכנה, את הדרישה הישנו אל עדה סרני במילאנו באמצעות התחנה באיטליה. בתשובת נאמה לישראל חורב להכנס לנצל סאלרכו, ושם יועמטו ארבעים טונות פחם ובהורגטות זו גם יצויירו העולים בבלייאובל.

בפאלרכו קיבל ישראל חורב רמו גוסף, שהי בריטים עמדו על טיבה האמיתי של „אנאל". כבר לאחר שהועדעס התפגם, נאמר לו שנתקבלה פקודה לטורקו מעל האניה, ורק לאחר מסאומתו ושותד הוטארה עליה מחצית המטות.

ואכן יומיים לאחר זאת הספינה מפאלרכו, כ"ז במאי התקרבה אליהם אניתה פלטהה בריטית, „הייסטרד ביי". בעוד שמהירות „אנאל" לא עלתה על ארבעה קשרים בשעה, הגיעה זו למהירות של עשרים קשר, אמנם, היא התעקפה בהסבר „שי „אנאל" מסעה פועלים לתעלה סואץ, אך שוב לא ניהקה מטע, כך יהיה כל שבעת הימים הבאים, כשיתברר טופיה, שאין חברת תעלת פואץ מצפה לשום מועלים ולשום ספינה ושתי אניות מלחמה ניכפות תצאנה מיוסיה לקראת הקרב עם „יהודה הלוי".

שלושה אפילוים

נהסוף בחוף בן-שמן

פתחו בבת ה'ס', „הרוזן מוטלאנד", שבמריץ הרחפתנות צכתה את הבסע הארוך והמסרך הצהה במדינה עשאה לנתפחהה היה מוסלמי

— באורח בלתי ליגאלי! — לארץ, לאחר התקרה, של אותו משקד: „מתי אתה כוכן לצאת לאירופה לנאגלה נוספת?" יעקב לא התאפק ואמר: „גולן, אני עצמי הגעתי זה עתה לארץ, תן לי לראות אותה קצת!" מוסכם שילך לאלונים, לקיבוש של אחיו וכעבור חודשיחודשיים יצא בהפלגת נוספת, את אחיו וניסחו לא פגשו, הם שרו בשלחות עליה בפולין, אבל הוא נשאר באלונים. באפריל 1948 התפרסמה קריאה לכל ה„נדעונים" להתייצב, הוא פנה אל מוכרי הקיבוץ, ראובן אלוני (אז דולניצקי), וזה אמר: „לא תיסע, אם תיסע, ייגייסו אותך מייד, והמטק זקוק לידיים עובדות!" אמר יעקב: „ארבע שנים הייתי בצבא האדום, ועכשיו לא אחייצב לך אין דבר כזה!"

הוא לא רק התייצב, כי אם הוצב לאותה ספינה יחביא ישראל חורב בחג המולד 1945 ונצטר היתה עכשיו לאניות היל הים — „חנה טנשי", רביהחובל שלה היה ישראל אברבנד, וניקה הכבד ביותר היה מקלע בינוני, „בזה", מיטח היעבר למסיבה אחרת, עבר קורס טכנאי אלחוט, טכנאי טכנים, שירת על סרפדה, על פריגאטה, על קורבטה ולא ירד מן הים אלא בשנת 1955.

לא בחילהים, בחיל שיחת שימונהיערה שנים נוספות. היה פנהל בית מלאכה, עשה כשליז חזת החיל בחיל, היה משורב בבניית „ספרות הרבובדי" הידועות ובצנות בניית הסטיילים בארץ, וסם לאחר כרישתו בחילהים, עבר לעבוד ברמאיל, והסגת זכת הצעות יהוא ובמה עכז, בפרט רמאיל.

3 נגד בשדות-ים

ישראל חורב, המולד סן הים? הוא עובד בנגריה של ידועתיים.

לשאלתו, האם חש הארטה של שליחיה ציונית כצאתו לעבודת בעליה בן הימים: „היה לא הלכתי לשם תענוגות, את העולם ראיתי עד אז כבר די הרבה, היתה לי אשה, היתה לי בת, הייתי חבר מיטק, עשיתי דבר יסחסי העיף לעיסות אותה, יש יהודים יוצרים לתעלות אותם לארץ, לא ידענו נתי שפרוץ מלחמת הקוממויות, עשינו זאת בדרך אחת פשוטה: גננו פקודה — צריך ללכת!"

ובכן: גם הוא גורם עם מפעלי „יהודה הלוי" לקפריסין, וכסוף יולי הגיע לארץ כמסטיספיקאט של עולה חדיש, הגיע חזרה לסדנתיים.

הייתי אמרתי כגן על הבסיס המיסכתי להדריך, ואחרי פרוץ הקרבות הוצאה את אנית המפעלים האחרונה, איריכדיאה, שהפעילה כחופת לקפריסין, אספנו שליחים איש שיצאו להכנס חנות במנהרות, פרצה סערה, ולא יכלנו להכנס לחיפה הגענו לחוף טריפולי, ואז יצא מילה ברנד, עם „בן הכט" וחילצו אותו מתוך המים הסוערים. זה כבר היה אחרי ה'57 במאי, בכוחות עצמה ובכנה, אורכדיאה לפרדינת ישראל.

ואתרייכן, אני כוסף לטאול.

„אתרייכן הייתי צריך, לא התחמתי בימים דבר, ישתבו יומיים בכלא של מיל הים כבשלה פאריס!"

מה? — אני מוכה חדהמה. כבר אחרי שהתארגן היל הים, שפסחו היה כחלצתו, כריצו ששואר בשבת בבוקר עם חב

